

Kázeň z evanjelických večerných Služieb Božích v Bratislave (Nový kostol),
utorok po 4. NE po Zjavení, 1. 2. 2022, 18.00; ES 42, 493, 439, A 84;

čítanie zo SZ: 4M 13, 1–3.25–31; téma: **Pozor na výpadky vo viere**

4. Mojžišova 13, 1 – 3 . 25 – 31; 14, 1 – 10: „¹ Hospodin hovoril

Mojžišovi: ² Pošli mužov preskúmať Kanaán, ktorý dám Izraelcom. Pošlite po jednom mužovi z každého otcovského kmeňa. Nech je každý z nich kniežaťom. ³ Mojžiš ich poslal z Páránskej púšte na pokyn Hospodinov. Všetci mužovia boli náčelníkmi Izraelcov. ... ²⁵ Po štyridsiatich dňoch sa vrátili z prieskumu krajiny. ²⁶ Šli, až prišli k Mojžišovi a Áronovi i k celému zboru Izraelcov, na púšť Párán do Kádeša; podali im i celému zboru správu a ukázali im ovocie krajiny. ²⁷ A rozpovedali mu: Prišli sme do krajiny, do ktorej si nás poslal. Naozaj oplýva mliekom a medom. Toto je jej ovocie. ²⁸ Ibaže ľud, ktorý obýva krajinu, je mocný a mestá má opevnené a veľmi veľké. Ba aj potomkov Anákových sme tam videli! ²⁹ Amalekijci bývajú v kraji Negeb; Chetejci, Jebúsejci a Amorejci bývajú na pohorí a Kanaánci bývajú pri mori a pri brehu Jordánu. ³⁰ Avšak Káléb utišoval ľud, reptajúci proti Mojžišovi, a hovoril: Smelo vystúpme hore a zaberme krajinu, lebo ju určite premôžeme. ³¹ No mužovia, ktorí s ním vystúpili hore, hovorili: Nemôžeme vystúpiť hore k ľudu, lebo je mocnejší ako my. ...

¹ Vtedy celý zbor začal hlasno nariekať, ľud plakal tej noci. ² Proti Mojžišovi a Áronovi reptali všetci Izraelci a celý tábor im hovoril: Kiežby sme boli pomreli v Egypte alebo na tejto púšti; kiežby sme boli pomreli! ³ Prečo nás vedie Hospodin do tejto krajiny? Aby sme padli mečom a aby sa naše ženy a deti stali korisťou? Nebolo by pre nás lepšie vrátiť sa do Egypta? ⁴ A jeden druhému hovorili: Ustanovme si vodcu a vráťme sa do Egypta! ⁵ Vtedy Áron i Mojžiš padli na tvár pred celým zhromaždením zboru Izraelcov. ⁶ Avšak Józua, syn Núnov, a Káléb, syn Jefunneho, z vyzvedačov, ktorí preskúmali krajinu, si roztrhli rúcha ⁷ a vraveli celému zboru Izraelcov: Krajina, ktorú sme prešli, aby sme ju preskúmali, je mimoriadne dobrá krajina! ⁸ Ak bude mať Hospodin v nás záľubu, dovedie nás do tejto krajiny a dá nám ju - krajinu, ktorá oplýva mliekom a medom. ⁹ Len sa nebúrte proti Hospodinovi! A nebojte sa ľudu krajiny, lebo bude našim chlebom. Odišla od nich ochrana, ale s nami je

Hospodin. *Nebojte sa ich!* ¹⁰ Keď celý zbor hovoril, že ich treba ukameňovať, ukázala sa všetkým Izraelcom sláva Hospodinova vo svätostánku.“

Milí bratia a milé sestry!

Na jar v r. 2021 hackeri zaútočili na počítačový systém spoločnosti (Colonial Pipeline), ktorá dodáva až 45% ropy na východné pobrežie Spojených štátov amerických. Znemožnili tým prevádzku potrubia. V takej krajine, akou je USA, nastal zrazu lokálny nedostatok benzínu.

<https://www.mojelektromobil.sk/amerika-hackersky-utok-nedostatok-ropy/>

Táto udalosť sa dotkla sto miliónov ľudí. Šéf spoločnosti napokon zaplatil hackerom výkupné vo výške 4 miliónov dolárov, aby sa vyhol paralyzovaniu priemyslu a zatvoreniu nemocníc, ktoré by spôsobilo mnoho obetí. Samozrejme, okrem ľudí, ktorí by už nemohli vykurovať svoje domy alebo jazdiť autom. **Stačí narušenie jednej infraštruktúry, a život funguje inak, omnoho komplikovanejšie, ako predtým.**

Bratia a sestry, **viera je jednou z infraštruktúr, vďaka ktorým život funguje.** Vierou prijímame Božie odpustenie našich hriechov, istotu spásy v Kristovi. Vďaka viere máme nádej na večné spoločenstvo v Božej blízkosti. Keď však viera zlyhá, keď k nej dôjde k výpadku, nezostane to bez následkov. To je zrejme aj z príbehu zo 4. Mojžišovej, ktorý sme čítali. Zasadme ho do súvislostí.

Pán Boh vyslobodil Izraelcov z otroctva v Egypte. **Pre neposlušnosť, pre výpadky vo viere však Izraelci 40 rokov putovali po púšti, kým vstúpili do Kanaánu – zasľúbenej krajiny.** Keď prišli na jej hranice, Mojžiš, na Boží pokyn,

poslal 12 vyzvedačov, aby zistili, ako Kanaán dobyť. Špióni sa z prieskumu vrátili s tým, že krajina je krásna, ale nedobytná. Mestá boli opevnené, ľudia príliš silní a dobre organizovaní. Ani pomyslenia, že by ich premohli...

Z vyzvedačov mali opačnú mienku iba **Józua a Káléb**. **Pripomenuli, že Boh je so svojím ľudom. Izraelcom prisľúbil dať túto krajinu a dokázal prekonať aj najneprekonateľnejšie prekážky počas putovania do nej.**

Čo sa týka ostatných desiatich zvedov, ktorí tiež boli príjemcami Božieho zaslúbenia, **ich viera zlyhala**. Zlomili morálku svojich krajanov, ktorí **zašli tak ďaleko, že Mojžišovi vyčítali svoje oslobodenie**: *„Kiežby sme boli pomreli v Egypte alebo na tejto púšti; kiežby sme boli pomreli! Prečo nás vedie Hospodin do tejto krajiny? Aby sme padli mečom a aby sa naše ženy a deti stali korisťou? Nebolo by pre nás lepšie vrátiť sa do Egypta?“*

V dôsledku výpadku viery, žiadny z vyzvedačov, okrem Józua a Káléba, nevstúpil do zaslúbenej krajiny. Zbytočne prežili namáhavé desaťročia putovania púšťou.

Prečo niekedy ochabujeme vo viere? Aké sú príčiny jej výpadkov pri nás? Dôvodov môže byť viacero. Pravdepodobne hlavným je **strach**.

Film *Argo* približuje skutočný príbeh o tajnej operácii spravodajskej služby CIA.

<https://www.csfd.sk/film/299781-argo-nebezpecny-utek/prehľad/>

Jej cieľom bolo oslobodiť 6 rukojemníkov zadržovaných Revolučnými gardami, čo sú iránske elitné jednotky. Keď ajatolláh Chomejní v r. 1979 zvrhol iránskeho šacha, revolucionári na viac ako rok nezákonne obsadili americké veľvyslanectvo. Šesť Američanov sa tam však v čase útoku nenachádzalo. CIA preto vyslala do Iránu agenta, ktorý sa vydával za filmového producenta. V Iráne mal hľadať vhodné lokality pre natáčanie filmu, no zámer bol jasný, aby šiesti Američania, ktorým hrozila smrť, s ním z Iránu odcestovali domov, do USA, ako domnelí členovia filmového štábu. Operáciu temer zmaril jeden z nich, americký diplomat – a to zo strachu. Na letisku čítal noviny v perzštine – iránskom jazyku, ktorý nemal ovládať. Pri pomyslení na to, že ho zatknú, sa tento muž tak zľakol, že urobil ešte viacero ďalších chýb.

Všetci sa niečoho bojíme: hrozivých – **katastrofických udalostí, karambolu vo vzťahoch, toho, že neuspejeme** v štúdiu, že stratíme prácu a nenájdeme inú alebo, že nás ostatní **nebudú uznávať**. Máme strach z **nedostatku vyhlíadok na východisko z choroby či inej ťažkej situácie**, bojíme sa **o našu planétu** kvôli dôsledkom klimatických zmien.

Máme obavy o budúcnosť cirkvi, ved' tí, ktorí vieru v Krista nielen deklarujú, ale aj praktizujú, sa v našej spoločnosti stali menšinou.

Naše obavy sú oprávnené. Podobne ako obavy vyzvedačov za Mojžišových čias. Ľudsky videné, mali pravdu, že bojovníci Izraela boli menej organizovaní a ich sila bola menšia ako sila ich protivníkov. Je pravdou, že opevnené mestá v Kanaáne boli takmer nedobytné a že ich veľkosť a sila boli väčšie. **Bez ohľadu na nebezpečenstvo však nikdy nezabúdajme na Boha. Zostáva režisérom histórie. Má moc zachrániť nás nielen pre večný život, ale aj na zemi.**

Jeden môj priateľ sa pozná s pastorom z Brazílie. Ten pracoval v Riu de Janeiro vo favelách – chudobných štvrtiach posiatych chatrčami – teda na mimoriadne nebezpečných miestach, kam sa turisti neodvážia. Priateľovi povedal: „Keď pôjdeš do Brazílie, ukážem ti favely. Nevieš si predstaviť tú biedu!“ Priateľ mu odvetil: „Strieľaš si zo mňa. Ak tam pôjdem, zabijú ma.“ „Samého áno, ale so mnou nič neriskuješ, pretože ma poznajú“, povedal mu brazílsky pastor. Vo svojej službe sa ujal opustených detí, ktoré boli často mladistvými banditmi. Zachránil ich pred eskadrami smrti, ktoré ich chceli zlikvidovať. Do svojej práce vložil toľko lásky a obetavosti, že viacerí z týchto mladých ľudí si nakoniec našli cestu von. Raz však jeden z nich ušiel z pastorovho domu a ukradol mu aj to málo peňazí, ktoré mal. Pastor ho hľadal ho, našiel a povedal mu: „Pozri, vráť sa, kým ťa nenájdu eskadry smrti.“ Chlapec ho našťastie poslúchol, vrátil sa a dopadol dobre.

Tento brazílsky pastor robil priam nemožnú prácu. Deti boli nešťastné a opustené. Polícia bola skorumpovaná. Eskadry smrti – ozbrojené polovojenské skupiny – uskutočňovali vraždy

a únosy, tých, ktorí im boli nepohodlní či odopreli im poslušnosť. **Keby sa pastor spoliehal iba na seba, nikdy by sa tejto úlohy nezhostil. Ale on sa pozeral na Boha, na Jeho moc a možnosti a Pán jeho službu požehnával.**

Keď kráčame vpred s Kristom, otvárajú sa dvere. Naše zlyhania ich však uzatvárajú.

Spomeňme si na naše výpadky vo viere. Koľko rás platí: **Keby som viac dôveroval Bohu, mnohé by vyšlo oveľa lepšie.**

Vyvarujme sa výpadkov vo viere. Je to ako skúška. Nemôžete prísť nepripravení. Aj v žití tých, ktorí veria Ježišovi budú problémy, no nikdy nie silnejšie ako Pánove možnosti vyslobodenia.

Silu z Božích zásobární prijímajme v každodenných modlitbách. Modlitba otvára zdroje Božej sily. Keď sa modlíme, nezostaneme so svojím problémom sami. Boh nám dá silu, či privedie niekoho, kto ukáže riešenie problému. Pravidelná modlitba je nevyhnutná, pretože ak je problém vážny, nemusí sa nájsť okamžité riešenie. Budú sa vyskytovať vzostupy a pády. Jedného dňa môžeme byť znechutení, pretože nevidíme riešenie. Ďalší deň sa objaví záblesk svetla a všeličo sa zlepší. Tieto vzostupy a pády sa budú pravdepodobne opakovať mnohokrát. **Ale prostredníctvom modlitby nás povedú tam, kam nás chce Pán Boh dostať.**

Nieкто sa modlí až, keď prídu ťažkosti. To nie je biblický prístup. Vojak nečaká na vypuknutie vojny, aby mohol začať s výcvikom.

Príbeh o 12 vyzvedačoch je poučením. **Jednak o tých, ktorí mali výpadky vo viere, ale najmä o Józuovi a Kálébovi. Ukazujú nám cestu dôvery, odvahy a vytrvalosti.**

Nie je to ľahké, ale ako niekto výstižne povedal: „Zvítaziť bez boja znamená triumfovať bez slávy.“ Pán nám chce dať účasť na svojej sláve. Amen.

Použitím myšlienok Daniela Gnaegiho a Bengta Pleijela:

[Martin Šefranko, evanjelický a. v. farár](#)